

Wårs herras Jesu
Christi nåd ware
med oss allom,
amen! /

Berggren, Anders,

73 Cg Br.

National Library
of Sweden

Vårs Herras Jesu Christi nåd ware med oss allom, Amen!

Allskade och wälsignade Läsare, detta är den Boken som Johannes såg, när Jesus wisade honom den Yttersta Domen, som han beskrifwer i Upp.-B. 20: 12, och kallas Liffens Bok, hwarpå hela vår salighet beror; den blifwer den sista i werlden som Gud låter skrifwa, ty den skall utreda Guds och Jesu fulla mening, samt Bibelordets rätta tydning, hwarföre den tager sin början alldeles såsom Bibeln slutar; den måste medfölja och blifwer nödwändig för mig på domedag, hwilket jag will slutligen förklara.

Nu will orons och den ondes barn säga: icke kan du skrifwa den; inte skall Liffens bok skrifwas af menniska på jorden; Men jag svarar: i himmelen fins hwarken penna eller bläck, eller tryckeri, och som hela vår Bibel är skrifwen och tryckt af menniskor på jorden; så måste också denna angelägna och oundärliga Liffens bok, skrifwas och tryckas af menniskor på jorden.

Den blifwer sträng och beshynerlig att genomläsa, men ingalunda skadelig för någon menniska; men jag måste wisa, och ansvara för den wid Christi domstol.

Nu frågas, hwarföre kallas den Liffens bok? Jo, min wän, emedan alla de, som den innehar och tror, skall lesiwa och icke dö; hwilken som tror Jesum kommer icke i domen. Joh. 3: 18. Sannerligen säger jag eder, den som tror Gonom som mig sändt hafwer, han hafwer ewighetligt lif, Joh. 5: 24, och derföre kallas den Liffens bok.

Mine wälsignade med-menniskor, huru skall det tillgå den dagen, då rätten skall afgöras och domen förkunnas, Gud will hafwa sin rätt, jag som menniska will och bör påstå min och alla både lesiwande och döda menniskors rätt, satan påstår sig hafwa största rätt på jorden. Nu jag som menniska och är stadd emellan desse båda fiendsmän, Gud och Satan, har fått uppdrag, att dela och yrka rätten som jag bäst och nyttigast finner.

Och efter jag nu fått detta wigtiga förordnandet, så måste jag begagna Bibeln och Lagen till stöd, för mitt afgörande, och jag wet att hwarken Djefwulen, Gud eller Menniska, kunna kassera eller ogilla Lagen och den Heliga Skrift, alltså måste den vara gällande för rättwisans gymnasie. Men hör du förbannade afgrundsfurste, som heter Djefwul, Satanas, som bedrager hela werlden, dig will jag först tala med, och det med en högljud, och en wred stämma, så högt att det ljuder öfwer hela werlden. Jag är icke skrifslärd, men ransakat Bibeln, och jag finner att du varit och är ett förbannat skadeligt fysiognomi för menniskoflågten, ifrån skapelsens stund, och än i denna dag. Du öfwerföll

den lättrogna qvinnan i paradiset med smicker och lögn, tills du fick henne och dem båda, att äta af det af Gud förbudna trädet; hwem gaf dig lof härtill, eller hwad hade du med Guds folk att göra, du for in uti ormen och talade genom honom, 1 Mose 6: 3—4. och det war din skuld, att menniskorne blefwo drifna ut, från paradiset; ty de hade ingen wetskap om någon osynlig djefwul, förledare och bedragare, och kunde således icke förswara sig med sanningen, att de woro förledde och narrade af dig, och emellertid gief du fri, den gången; men nu kan du wara öfwertrygad, att jag skall icke lemna dig fri! det war din skuld att Gud förbannade marken, och nu skall jag förbanna dig i stället. Det war din skuld att menniskorne måste wandra i ödemarken; och Gud satte ett barhuggit swärd emellan lifsens träd och dem, och du har icke annat förtjent utan förgås med swärd, samt kastas uti en sjö som brinner med eld och swafwel, och din dom, står skrifwen i Uppb., 20: 10. Du är en bedragare, förledare, en mandråpare från begynnelsen, är roten och skulden till allt ondt; du är menniskornes ledare, anförare och de äro dina tjenare och barn, och en husbonde och fader måste alltid ansvara för sina barn och tjenare; äfwen skall du ansvara mig wid Christi domstol; och när jag nu tänker på det myckna onda som du bedrifwit och ännu idlar, hwilket jag och mina medmenniskor lida stor mehn utaf; och i sölse häraf föranlåtes jag, att lagligen inkalla och stämma dig djefwul och belsebub från helwete samt alla hans englar och onda andar på jorden, för att möta mig, och insinna eder wid christi domstol. För att gennåla och swara mot dessa mina stämmingspåståenden samt afswakta den dom, som då skall kungöras. Mötestiden är icke utsatt, men när åskan höres och dombasunen ljuder, då är tiden att ni skolen insinna eder. Sedan jag nu stämt dig satan och kallat dig till domstolen, så måste jag frambara mera sanning, samt widare utveckla mina stämmingspåståenden; men ett will jag först förelägga dig, du får icke komma längre än wid domarens wensra sida; icke får du wisa dig såsom menniska, emedan lagen tillåter icke i brottmål att sticka barn eller tjenare till rätten; alltså måste du sjelf insinna dig, och det är mig likgiltigt i hwad skeepnad du kommer; jag wet du tänker wisa dig såsom ett Lejon för att skrämma mig. Härmed bedrager du dig sjelf; ty du skrämmer mig icke hwarken med Lejon eller Björn.

Men nu will jag andraga Bibeln och Lagen som måste blifwa grunden för mitt kårsmål; men hör nu du förbannade djefwul, du tänkte wäl, det war till folket Gud skref de tio buden på Sinai berg; nej, det war till dig, detta blef skrifwit ock för din räkning, emedan Gud insåg, ganska wäl, att Han icke fick behålla sitt folk i frid för dig, som Mose beledsagadt från Egypten och Faraos händer, utan du infann dig äfwen der ibland dem och förförde dem, till olydnad och afguderi, och därför tänkte Gud att med Lag och Bud förelägga dig att du får icke göra det, att det war till dig Gud skref kan du icke nefa; ty der står tydeligt wid hwarje bud: du skall icke göra det. Hade det varit till folket Gud sagt sin mening, då kunde Han icke säga du wid hwarje Bud. Icke säger man du till flere menniskor utan då heter det: ni får icke göra

så och således måste du kunna förstå, att det war till dig och icke till folket Gud skref. Detta anar du wäl straxt, emedan du förmådde Mose att sänderstå de tvenne första stentaflor Gud skrifwit på; men sedan skref Gud på tvenne nya taflor som står fast i denna dag, och innehåller följande:

1:sta Budet. Du skall inga andra gudar hafwa för mig; det will säga, att Gud wille du skall wara honom lydig och underdånig, samt icke förföra hans folk till afgudereri, eller förlita sig på dödt ting, utan på den enda och sanna Guden allena; detta åtlhydde du icke.

2:dra Budet. Du skall icke misbruka Guds namn. Här svarar satan, att han har ingen Gud, men likwäl förmår du menniskorne att misbruka den gudens namn som du icke har någon del uti, hwarföre Gud har lofwat i samma stycke att du skall icke blifwa ostraffad derföre.

3:dje Budet. Du skall helga hwilodagen. Detta har du icke åtlhydt, du har wäl infunnit dig i kyrkan, men till förwargelse, du tager bort ordets kraft, och det heter: farer icke wilse ty Gud låter icke gäcka sig. Men här har du farit betydligt wilse som trängt dig in uti Guds tempel, då du wet, att det är icke byggt för din räknung; äfwen wid nattwarden har du infunnit dig med dina tjenare, hwarföre du gjort dig saker på Christi lekamen och blod, och således åsamkat dig en ewig fördömmelse.

4:de Budet. Du skall hedra fader och moder. Barnet har icke wäl kommit från moderslifwet, utan du warit tillreds med dina onda andar, hwarföre det har icke kunnat, utan förorsakat föräldrarne sorg, olydnad och wanheder och derföre skall du icke länge lefwa eller regera på jorden.

5:te Budet. Du skall icke dräpa. O huru många har du icke dräpitt sedan Abel, blef genom ditt förwållande dödad, derföre säger Jesus, du är en mandräpare från begynnelsen. Joh. 8., och detta måste jag storligen sedermera anklaga dig för.

6:te Budet. Du skall icke göra hor. Ett Guds barn kan icke synda; ty Jesus säger: I skolen älska hwarandra inbördes och allt hwad som sker af kristelig kärlek och öfwerenskommelse har Gud ingenting emot; men allt hwad som sker emot Guds wilja är af satan ingifwet och således din skuld, om der brytes mot detta bud.

7:de Budet. Du skall icke stjäla. Du stal dig in uti Paradiset i Guds främwaro, du beröfwade våra första föräldrars och deras efterkommandes sällhet. Huru många menniskor har du icke fört i förderfwet som måste sitta inom lås och bommar, som du förledare och bedragare warit orsaken till.

8:de Budet. Du skall icke vittna orätt emot din nästa. Här svarar du att du har ingen nästa; men likwäl har du förmått menniskorne att vittna orätt emot deras nästa.

9:de Budet. Du skall icke hafwa lust till din nästas hus. Jag wet du har ingen nästa, utan de onda andar i helwete och dit kan du fara, för menniskornes hus och boning får du icke hafwa lust till.

10:de Budet. Innehåller att du får icke hafwa lust till något, hwad Gud och menniskor tillhöra.

Som jag nu utredt och låtit dig höra Guds fulla mening, då Han skref lagen på Sinai berg och du har brutit mot alla stycken, hvarföre jag swärligen anklagar dig, äfwen finner jag att du warit närvarande wid Bibelns öfversättning, emedan jag finner att den är icke så, som selska meningen blef skrifen, hvarföre jag också en gång förbannar dig. Till att uppräknat det myckna onda du wållat människorna i tiden, blifwer nu alltför widlyftigt att låta dig höra; men hwad ondt gjorde du icke mot Guds egen Son, först tänkte du genom Herodis att förgöra och döda Honom, och för din skuld, måste Jesu föräldrar fly in uti Egypten; äfwen der infann du dig för att komma Honom på fall och allt sedan war du Hans motståndare och frestare. I fyratio dagar och nätter qwarhöll du Honom uti öknen och din mening war att swälta Honom till döds; Sedan wille du att Han skulle tillbedja dig. Detta war ett förbannadt företag att påstå att Gud skulle tillbedja och tjena satan, och sedan förföljde du Honom allt jemt. Slutligen for du in uti Judas och andre dina tjenare, så att du fick Jesus fastspikad på ett kors och der måste Han hänga såsom en förbannelse och dö. Då gjorde du fasetligt illa, och hwad sorg förorsakade du icke Jesu moder och wänner, eller huru fasawäckande dödd måste icke Jesu lärjungar undergå för din skuld, och wet nu att Gud skall för allt detta hafwa dig framför domen. Du tänkte att döda Jesus, för att du skulle få regera i ewig tid. Härmed är du bedragen, ty Jesus är uppstånden och lefwet; men för det du icke skulle döda Honom änyo for Han lefwande till Himmelen; ty din afsigt war om du hade fått Honom fast andra gången, hade du förmått dina tjenare att bränna upp Honom, lika såsom du gjorde med Johan Hus för omkring 400 år sedan, du lät bränna Honom lefwande på ett bål och dina onda och elaka anslag kan ingen beskriwa, eller hwad måste icke jag lida af dig och dina tjenare i denna stund, du förblindar mina läsare, och tager bort ordet att de icke tro skola. Luce 8: 12. Undra nu icke att jag uti min stämning yrkar och påstår efter lagens högsta stränghet.

Men aldrasbrst påstår jag att du skaffar mig fram till Christi domstol, alla lefwande människor som äro uti ditt wäld och under din lyd-
nad den dagen, af hwad lära, stånd och klasser det än wara må.

För det andra, att du skaffar fram alla döda människor som äro under ditt wälde, magt och wäld, ifrån och med Adam och Ewa och in-
till tidens sista slut. Både höga och låga, fattiga och rika, Hedning, Jude och Gref; äfwen Judas och alla de som du begagnade till Jesu dödd skall du skaffa fram, alla, alla skall du skaffa fram till Christi dom-
stol, som äro uti ditt wäld, emedan du har röswadt dem till dig, och sedan påstår jag efter Guds och Konungens lag, som förbjuder samt tydeligen och klart uttrycker, att den som dräper han skall dö, och i för-
måga häraf, yrkar jag att du måtte blifwa dömd efter nämnde lagrum samt undergå det straff som stadgadt är och warda ewigt förbannad, för det du bedragit hela werlden och dräpitt Guds egen Son, och för att wittna i detta mål, framkallar jag alla människor, hwilka Gud har sagt skola wälsignade warda, för att ställas på domarens högsta sida och in-

tyga med mig, att satan hafwer bedragit oss alla, ja hela werlden. Uppb. 12: 9. Men hwad will jag då göra. Satan påstår, att icke barn eller tjenare får wittna mot husbonde eller fader, ej heller i egen sak får någon wittne bära. Detta kan jag icke motstrida emedan lagen förmåler detsamma; der står jag willrådig och icke wet någon utväg, utan wittne kan ingen sak afdoenas; ack so, jag tänker mig om, Gud har lefwande till Himmelen tagit Enock och Elias, hwilka äro osäfwiga, och desse måste jag anhålla må blifwa hörde och intyga sanningen, hwarigenom jag måste, rättwisligen winna bifall till mina påståenden.

Store, ewige, allwise, barmhertige, gode Gud och rättwise fader, wi äro alla af dig utgångne och skapade genom dig. Hafwa wi lif och warelse, och jag måste nu wända mig till dig, med anhållan och bön, att du wille se till dina skapade werk samt lemna mig den rätt jag äskar och begär; tillika uppfylla de löften, som Du uti min bibel utlofwat.

Du säger sjelf, drag mig till minnes, låt oss gå med hwarannan till rätta. Es. 43: 26. Detta kan jag icke underlåta, utan påminna dig, till hwad ändamål menniskorna blefwo skapade.

Det war wäl icke din mening att skapa dem till satans rof och hans båtнад, hwarfbre wi måste klaga i psalmen: ack, om jag ofödd wore eller jag aldrig warit skapad till werlden.

Det är ganska swårt att vara menniska och jag för min del måste rättwisligen ansåra följande klagan: jag tål icke warmt och icke kallt, knapt en dag kan jag lefwa utan mat och hwad jag äter blifwer uti mig på ett wederwärdigt sätt förwandladt; om man äter den finaste mat och wälluktande krydda, när det passerat naturwägen, blifwer den ohyggligaste träck som kommer från skapad warelse på jorden.

Det är swårt att höra och se menniskornas belägenhet, den ena måste wandra hit och den andra dit, för att söka sitt bröd och sin bergning. Här finns så mycket menniskor att den ena går i wägen för den andra och sjukdomar och wedermöda, samt fruktan och wäntan och på fistone döden.

Store Gud och rättwise fader jag klagar icke utan orsak, jag är en ringa tjenare, men jag kan icke förtiga med sanningen och jag har ingen annan än min Gud och skapare att beklaga min nöd för, och jag anhåller och begär hjelp och ändring, i anseende till mitt öfwerlagade tillstånd.

Jag har stämmt och kallat djefwulen till domstolen, han som war wällande till menniskornas olydnad, af beghynnelsen och än i denna dag, hwilket jag fullkomligen utredt och förklaradt, och i följd deraf anhåller jag om befrielse samt en rättwis dom uti detta mål, som jag mot djefwulen är nödsakad att utföra. Jag fordrar icke, utan rätt och sanning will jag skall vara gällande, nåd äskar jag icke; ty satan förebrår mig, att jag kommer icke in uti Guds rike, utan det sker af nåd och barmhertighet, och derfbre får nåd icke äga rum, fick en nåd, wille alla hafwa nåd och då wille satan också hafwa nåd för att undslippa det straff jag yrkadt på honom, och då följde han med in uti den nya förwäntade werlden och derfbre är bäst att rätten går före nåden.

Men rättwisa Gud och Fader, djefwulen är swär att strida emot; ty han har så många tjenare, jag har efter din befallning budit och förkunnat, om den yttersta domen, men de wille icke tro på Jesus som har sjelf sagt att det som icke skall, skall han förkunna eder. Joh. 16: 13. Men de wille icke tro eller höra talas om någon dom, de wille icke öfwergefwu werldens fåfänglighet, de älska mera högfärd, lust och timliga nöjen, än de älska Gud, och nästan den största delen äro den ondes tjenare.

Nu måste jag anhålla om en angelägen sak. Förbräcka solen medan jag strider med min motståndare som är sjelfwa djefwulen och hwad behöfwer du att alltid hålla ljus åt satans tjenare, och du skall få höra, att då falla de till Gud, i stället de nu ropa på satan och ber den onde ta sig och anfäkta sig, så skola de då anropa Gud och skaparen om hjälp och Jesus om förlåtelse och frälsning, och Jesus säger i Luce, 14: 23, nödgar dem att komma och på annat sätt kan det icke ske. Josua bad att solen måtte stå stilla på himmelen, medan han stridde med sina fienders män och det skedde. Josua, 6: 10—12, och hwarföre kan jag då icke få det jag begär, och sedan anhåller jag att du uppfyller de löften du utlofwat uti min Bibel: först att åter få Jesus som du tog till himmelen efter sin uppståndelse och sedan, att du skapar oss en ny himmel och en ny jord som du lofwat. Es. 65: 17; 2 Petr. 3. Uppb. 21; och du har lofwadt och sagt allt fört skall se din salighet. Luce 3: 6. och det måste wäl en gång gå i fullbordan.

Nu hwilar jag på det glada hoppet att få tillgodonjuta alla de förmaner jag begärt, som min Bibel innehåller, hwadan jag öfwerlemnar målet i besintligt sticket till domstolens bedbmande.

Allskade och wälsignade läsare, det torde wäl något besynnerligt förefalla, då dessa bladen genomgås; men Guds werk, kan ingen utfundera eller motstrida, ty skriften måste warda fullbordad.

När Johannis såg böckerna woro upplättna och äfwen lifsens bot, och den der icke wardt sunnen skrifwen i den, han wardt kastad i den brinnande sjön. Uppb. 20: 15; och dershöre är den ganska nödwändig, och den som nu betraktar des innehåll, torde han kunna finna, att alla äro skrifna häruti, hwilket är efter Guds och Jesu befallning, ty Han är rättwis och kan således icke, utan döma efter lag samt hwad böckerna innehålla.

Gud sjelf beklagar sig för Esaias, att det är ett röfwadt folk, som äro bortförde i fångahus och äro wordne till rof och ingen hjälpare är bestmmande och ingen få dem igen. Es. 42: 22. Härmed är Guds mening, att satan har röfwat till sig Hans folk och ingen wägar påstå att de skola tillbaka igen; men just dershöre har jag inståndt satan med påstående att han skall återlemna dem och det måste ske, så wida Gud är Gud och jag är en menniska.

Det synes wäl farligt att gifwa sig i strid mot sjelfwa afgrunds-furstens djefwulen; men icke hade Dawid åtagit sig att strida mot Goliat, om icke han varit wiss om att blifwa segerwinnare. 1 Samuel 13: 17. Icke hade jag stämt eller wägat mig i strid mot sjelfwa djefwulen om

icke jag är förwissad om, att han skall gifwa wika; ty jag går icke emot honom utan i Herrans Sebaoths namn, och den som tror på honom behöfwer icke att frukta, i hwad fara han än kommer uti.

Jag har förut omnämnt att denna bok blifwer nödwändig på domedag, detta kan wäl ingen motstrida; ty icke går det an, att komma för en rätt, utan stämning och skriftliga påståenden, så wida man tänker winna sin sak, icke hade Dawid slagit kämpan Goliat, utan med sin slunga och sina stenar som han ur bäcken tagit, icke kan jag öfwerwinna satan utan med denna bok; ty jag måste wederslägga allt hwad han kan förebära, och derföre säger Jesus hwilken är nu en trogen och snäll tjenare som Herran satt öfwer sitt husfolk, att gifwa dem mat i rättan tid. Matth. 24: 45. Trogen att man icke öfwergår på fiendens sida eller gifwer efter när föröbljelse och frestelse påkomma, eller i sjelfwa striden wika undan för fiendens swära anfall, och snäll betyder, att man skall wara så snäll och snäll att man kan wederslägga och tillintetgöra allt hwad satan och hans tjenare kunna förebära.

Gud talade med Esaias och han lofwade att göra sin lag herrlig och stor. Es. 42: 21. Detta har Han uppfyllt uti denna bok, hwilket jag förut har beskrifwit. Jag har upplossat lagen och berättat till hwad ända Gud utgisswit den; men Jesus säger: hwilken som upplossar ett af dessa minsta buden och lärar så människorna, han skall kallas den minste i himmelriket; men hwilken som det gör och lärar, han skall kallas stor i himmelrike. Matth. 5: 19.

Härmed menas om man berättar till hwad ändamål Gud utgaf lagen eller de tio buden på Sinai berg, att det war endast för att wi derigenom skola blifwa lyckliga, och satan skall derigenom blifwa dämpad på domedag och du kan lesa huru som helst, du blifwer likwäl salig. Detta wore en förbannad lärdom, hwarföre Jesus säger, han skall kallas minst i himmelriket.

Nej, så får man icke lära, jag hafwer wäl upplossat lagen, men wi som äro under lagen, måste lida för lagens öfwerträdelse, genom ånger och bättring, ja wi måste födas på nytt, på annat sätt kan wi icke komma i Guds rike och detta är den rätta lärdom och derföre säger Jesus, Han skall kallas stor i himmelriket.

Omkring tretusen år efter werldens skapelse, gaf Gud lagen till Mose på Sinaiberg, sedan sände Han sin Son, som blef af menniska född och hade menniskonatur; men genom satans tillställning blef han korsfäst och dödad. Det war icke Guds mening att Hans wrede skulle upphöra, och han wara försonad och förlåta syndare för Jesu döds skuld, nej det war för att jag skulle komma åt honom på domedag då Gud först utgisswer en lag och förbjuder dräp och satan icke åtyder detta, utan dräper Guds egen och enda Son, då måste jag icke hafwa anlagadt honom utan sak och detta war Guds wisa och hemliga uträkning.

Sunda förnuftet torde kunna begripa, att det skulle warit en galenskap att först utgissa en förordning som icke kunde eftersejas och sedan lemna Sin Son uti satans händer och dödens wäld, till att försona lagens öfwerträdelse samt stilla sin egen wrede, detta war en omöjlig sak,

hvilket den enfaldige torde begripa, att icke Guds mening så war, men Jesus lät draga sig framför domstolen, af satans tjenare, för den skuld att satan skall nu undergå samma öde, ty människorna fingo sin dom i Paradiset och Jesus blef af Pilatus dömd till döden som skedde, och detta allt oskyldigt och nästa gång faller turen på Jesuwulen och bedragaren, ganska skyldig och wälsförtjent till domstolen.

Men nu will jag fråga, hwem skall döma oss emellan den dagen. Gud är en ande och dömer ingen, icke har Gud sändt Sin Son, att Han skall döma werlden utan på det att werlden skall warda salig genom Sonom, och Han säger sjelf, dömer icke att I skolen icke dömda warda. Swarifrån skall då domen komma på yttersta dagen? So den står skrifwen uti Matth. 25. När denna lifsens bok kommer fram, som skildrar wälsignelsen och förbannelsen, då är domen gifwen och kungjord, så att endast en rättwis konung utropar: Du har rätt, kommer I min faders wälsignade och går bort I förbannade, Jesus skall sitta på sin herrlighets stol och han skall skilja dem såsom en herde skiljer fåren ifrån getterna, och fåren skall Han ställa på sin högra sida och getterna på den wenstra.

Människorna liknar Jesus wid får och satan och hans många onda andar wid getter.

Får äro tåliga djur som stilla tuga för sin klippare; om får komma in å annor mans ägor och göra skada, så duger det icke att stämma fåren för rätta, i afseende att få sin skada ersatt, utan man måste hålla sig till herden som hafwer wård öfwer fåren; äfwen wiste Jesus att det war utan ändamål att kalla människan till domstolen, emedan hon hade icke mera förstånd att swara än ett får; eller hwad synes Oder om en hade hundrade får, och han låter en del komma i mycket godt bete och de andre uti magert och dåligt bete, hvilket de kunde icke klaga öfwer. De som woro uti det goda betet hade ingen sorg eller frågade efter hwad de andra måste lida, som det magra betet blifwit tilldeladt. Likaledes är med människorna, den wälmående har ingen känneedom af hwad den torstige måste lida och dertföre liknade Jesus människorne wid får.

Jesus liknar satans onda andar wid getter, desse djur äro elaka att styra, de wäsa omkring uti skog och mark, skala och bita toppen af träden, de äro förbjudna att sinnas på kronans mark, de hoppa öfwer gårdesgårdarne och skada kålen för sin husbonde, åstau will de icke höra, de äro för sin elakhet ofta förbannade af dess makt, som ock dertföre liknar Jesus satans skadeliga anhang wid getter; ty det war icke Jesu mening att någon människa skulle blifwa förbannad på yttersta dagen, emedan Han war icke sänd utan till att lida och dö för alla, och Gud hade utgisswit ett löfte, att allt folk på jorden skola wälsignade warda. 1 Mosseb. 22: 18, hvilket löfte är nu efter Jesu befallning fullbordadt uti denna bok, som alla både lefwande och döda människor wälsignade äro.

Jesus säger att den stund skall komma att de döda skola höra Hans röst. Joh. 5: 28. Detta måste ske, men med den skilnaden att alla de som äro affonnade och hwila uti Guds beskydd och Han då säger: står upp

i döda och kommer för domen i Herrans namn, då höra de, men alla de som äro uti djefwulens wäld, de höra intet.

Men om man då säger: står upp i döde och kommer i satans namn, då höra de, och det är tydligt och klart att de som döde äro uti satans wäld kunna icke uppstå uti Guds wäld, men sedan skall satan icke mera få magt öfwer dem. Allt det så skall tillgå kunna wi läsa uti Uppenb. 20: 12, och då skall det löftet fullbordas som Gud förkunnade menniskorna i paradiset, att qwinneans säd skall söndertrampa ormens hufwud, och Gud mente djefwulens hufwud, magt och wälde, men detta har ännu icke skedd.

När Jesus led på korset kunde det icke ske, ty då blef satan honom öfwermäktig och han måste dö, och de kunde således icke dö båda på en gång, och det wisar sig dagligen att satan lefwer och far omkring såsom ett ryttande lejon; men nästa gång wi skola hålla dom skall Jesus blifwa satan öfwermäktig och all qwinneans säd skall blifwa behjelpelig att döda satans magt, ty ett korn kallas icke frö, utan en mängd; derför war icke Guds mening att allenast sända Jesus till vår hjälpare och försvarare, utan äfwen gifwa hwar och en menniska så stark förmaning att icke satan kan få insteg hos dem. Så war Guds fulla mening när Han utgaf detta löftet, ty satan är en ande, och kan icke på annat sätt dödas. Hade Gud gifwit Adam och Ewa den kraftiga förmaningen att de icke lysnat till någon lögnande, då hade satan icke fått insteg i werlden, men nu bedrager han alla.

Sär finnes en del af våra christna som blifwit af Guds anda rörde och wäckte, hos desse insinner satan sig straxt åter och inbillar dem: nu är du lycklig, nu har du gått igenom den tränga porten, nu är du Guds barn, nu är du ibland de få som skola salige warda, men alla de andre äro satans barn och tillhörighet, och dem skall han behålla i ewig tid och alle de som döde äro i sina synder, skola äfwen blifwa för dömda, så inbillar han dem. Derför säger Jesus: Han will komma igen i sitt hus der han utgick, och när han kommer finner han det renfopadt och prydt; då går han bort och tager sju andra andar till sig, som wärre äro än han sjelf, och då de der inkomma, bo de der; och blifwer denna menniskans sista wärre än des första, Math. 12: 44, 45, och det kan icke annat blifwa, ty de äro satans bästa wänner, emedan de göra efter hans wilja, och den som är satans wän han måste wara Guds fiende.

Men älskade och wälsignade! jag beder eder, låter icke den förbannade bedragaren inbilla eder ett sådant tänkesätt, tron icke att satan skall blifwa rådande i ewig tid, tron icke att Jesus wardt född, led och dog endast för dig och några få, utan för alla. Fast det synes omöjligt för menniskor, måste det wara möjligt för Gud, Matth. 19: 26. Det går icke an att wilja göra Jesus till en nolla och Johannes till en lögnare, då han derättar hwad han sett hafwer och hörde talet på dem som tecknade woro af alla tolf Israels släkten, tolf tusen i hwarje led, och se-

dan en stor skara den ingen räkna kunde, af alla hedningar, slägter och folk och tungomål stådande för stolen och för Lammet, klädde i sida hvita kläder och palmer i deras händer, Uppenb. 7. Du kunnen I wäl förstå att icke Gud är belåten med några så, utan alla menniskor skola frälste warda, hwilket jag förut tungsjordt, som är min Guds och Jesu yttersta wilja.

Skulle här nu finnas någon af mine läsare som äro gudeligt sinnade och hafwa omtänka och bekymmer om sin salighet, och det tillkommande lifwet, så torde den här kunna finna tröst och hugswalelse genom denna glada tidning som bbr kunna trösta en sorgsen själ då hon finner huru underligt och wäl Gud beredt menniskornas frälsning; och detta är just det Sändebudet Jesus, som finnes antecknad uti Joh. 16: 7. Det är icke jag som talar utan sanningens anda som talar genom mig och kan således icke hjälpat utan måste tala sanningen.

Nu säger Jesus, när Han kommer skall Han straffa werlden för synd, för rättfärdighet och för dom, Joh. 16: 8. (För egenrättfärdighet är Jesu mening.) Liksom fariseen, han war högfärdig och stolt öfwer sina egna goda gerningar, och trodde sig vara den rättfärdigaste af alla, detta duger icke wid Christi domstol, och de som tro sig själwa vara rättfärdiga wilja äfwen dömma andra; detsföre säger Jesus att Han skall straffa werlden för synd, för rättfärdighet och för dom; jag måste också rättwisligen yrka detta straff härföre för de icke tro på Jesum, såsom de förtjent och efter deras gerningar. Uppenb. 20: 13.

Jag hafwer wäl upplösfat Lagen samt bringat skulden på honom som war orsaken till menniskornas fall i Paradiset; hwilket är en sanning, som Jesus säger, skall göra oss fria ifrån det ewiga straffet, war Jesu mening att wi skola befriade warda, men det war icke Jesu mening att de ogudaktiga singo rafa in uti Guds rike utan straff och belöning efter som de handlat hade i tiden; detta måste jag också påstå och yrka, emedan ingen utan omvändelse, bättring, tro och helgelse får se Gud; och der skall intet inkomma som besmitteligt är. Uppenb. 21: 27. Men den som hoppas på Herran och förtrostar på Honom ty Han skall allt wäl göra. Tro på Jesum så blifwer du och ditt hus saligt. Aposfl. G. 16: 31. Dessa tröstande orden lemnade Paulus den bedröfwade fångwaktaren uti Filippus, då han i sin stora nöd och förlägenhet frågade: "hwad skall jag göra att jag må blifwa salig?" Dessa orden kunna äfwen i dag warda till tröst och hugswalelse åt en bedröfwad själ som finner sig nödställd om salighetens winnande.

Store Gud och Fader! jag öfwerlemnar mig helt och hållet uti din wård, och jag wet att jag icke sjelf rår om min egen kropp, men hwar will du göra af mig? Döda mig kan du icke, ty du har en gång sjelf förbudit dråp, icke kan en Konung bryta den Lag och Förordning Han sjelf stadgadt och utgisswit, och en Gud måste wäl vara något mer än en jordens konung; satan kan icke döda mig ty jag hafwer sjelf anklagat honom för dråp. Här finnes ingen menniska på jorden som kan säga jag gjort det döden wärdt är, och således måste jag lesa och

icke dö. Detta måste jag vara förvisad om, i annat fall hade jag icke stämt fatan till domstolen ej heller skrifvit denna bok, ty då hade hon fått en oriktig benämning, och det är just döden och djefwulens wäld som skall öfwerwinna och kastas uti den brinnande sjön, Uppb. 20: 14. I de dagar skola menniskorna fråga efter döden och icke finna honom, Uppb. 9: 6. Att Gud kan bryta det påbud han sjelf utfärdat är icke möjligt; du må göra utaf mig hwar du will, men till helwete är icke wärdt att sända mig, ty der hafwer jag varit en gång, och hade Du icke varit med, hade satan behållit mig der. Till himmelen will jag icke, ty den skall förgås och med mörker öfvertäckt warda såsom en säck, Ef. 50: 3. Kommer jag dit, så lemnar jag ingen frid om jag icke får det som min Bibel lofwar och innehåller, ty jag kan icke lesa och låta mig nöja endast med goda löften.

Men jag hafwer ingifwit en stämningssausökan, hwilken du Gud, icke neka kan, ty en domare här på jorden får icke wägra den rättfärdande att antaga hans stämning samt afgöra och dela twistefrågor menniskor emellan, äfwenledes måste du antaga och afgöra efter mina stämningpåståender.

Allskade och wälsignade läsare! Gud är så rättwis att Han icke kan afgöra eller döma uti ett mål, som ingen ållagare finnes, och som det heter: Den ingen ållagare är, behöfs ingen domare, och Gud kan icke afgöra någon dom så länge alla menniskor tiga och lida lifsom fåren, dertföre måste jag framföra min rättwisa klagan och mina påståender.

Men hwad strid och möda har jag icke genomgått, och det wärsta står mig åter, jag omnämnde att jag varit i helwete, men det war uti andanom och osynlig måtto för mine åflådare, men jag wet hwad strid jag måste utstå, och hade intet Gud styrt min tro hade jag varit förlorad, jag måste der weta om satan kunde kassera eller ogilla Bibeln, men han kunde intet. Detta war nödwändigt ty annars hade han wrått mig wid Christi domstol och påstått att han aldrig godkändt eller antagit Bibeln och Lagen, men nu är han bunden med Lagen.

Den återstående striden blifwer wärre än den förra, ty uti den förödelensens styggelse skall den afgöras då mörkret omgifwer mig, alla afgrundsandar, i hwad skepnad wet jag icke, insinna sig, wädret rasar, åskan dunderar, elementerna sammansjöra, himmelens krafter bäfwa, Math. 24: 29. Men jag bäfwar ej fast himmel och jord bäfwa, ty jag wet på hwem jag tror och huru länge detta warar är mig obekant, men det blifwer mycket länge, men så länge som Daniel beskriwer den uti 12 kap. blifwer det icke, men swårt blifwer det; dertföre säger Jesus om de dagar wordo förstäckte, då blifwer intet kött frälst, Math. 24: 22. Men efter den swära natten begynner man att kunna se i öster solen tränga sig fram och uppgår uti en klar och wacker glans, och då kunna wi med glädje sjunga psalmen 73, att ewighetens sol går upp, och sedan skrider hon till det nordwestra hörnet af himlahwalfwet och der blifwer hon ständande i all ewighet och går aldrig neder, Uppb. 7: 2, och då skall solen lysa och wärma, men icke till någon hetta, v. 16. Allt hwad jag berättar har jag hört och sett och kan med liflig ed in-

tyga. Jag huger icke, ty Jesus har sself muntligen och skriftligen wisat mig det, och jag såg jorden förwandlas till slåta och jemna fält, med wackra fruktbärande träd, någon ssö fans icke, Es. 40: 4; men den wackra staden som Johannes beskriwer oss, den fick jag intet se.

Huru wår förwandling kommer att tillgå, har jag förut kungjort. Jesus säger uti Math. 24: 28, der åtelen är dit församlar sig ock bruarne. Hwad förstås härmed? åtel betyder ett dödt boskap, häst eller annat som af menniskor förkastadt är, och bruar samt andra rofsdjur insluna sig der för att söka sin föda.

Det är just mig Jesus liknar wid en åtel, och satans många andar liknar Han wid bruar; ty jag som är föraktad af menniskor samt kallat satans många andar till möte, om jag kan icke stå mig, blifwer jag endast såsom ett dödt boskap.

Allt jag wet huru det skall tillgå wid Herrans Jesu tillkommelse-dag är intet twiswel underkastadt, men tiden wet jag alldeles icke; derföre säger Jesus: den dagen och stunden wet ingen, icke änglarna i himmelen utan min Fader allena, Math. 24: 36. Men jag skall bedja min Gud och Herra att det måtte ske så fort sig göra låter, och jag säger såsom Jesus sade till Judas: hwad du gör så gör snart; emedan wäntningstiden är gånfla swår och lång, men ske dock icke min wilse utan din.

Nu torde någon af den ondes tjenare wilja säga, de tecken hafwa ännu icke warit som Jesus sade skulle ske wid werldens ända, såsom krig, pest och jordbäfning; hungersnöd har äfwen tidningarne omtalat, jag för min del kan leswa för 16 ören om dagen utan att klaga att jag lider nöd, men är jag utan dessa ören får jag wara utan och det händer flera. Således kan jag intyga att det äfwen är fullbordadt. Men Jesus säger: menniskor leswer icke allenast af bröd, utan af hwart och ett ord som går af Guds mun, Math. 4: 4. Härmed menas att man kan icke stå sig eller leswa uti andeligt lif, utan man har reda på alla de ord och löften Gud har talat och sagdt; och det är icke nog härmed, utan jag måste äfwen tro alla Guds ord och löften, ty utan tro är gertningen dödd. Derföre anmodar och beder jag en hwar som läser denna bok, tro på Herran Jesus så får du leswa, och det säger Jesus: Här äro några ståndande i trona som icke skola smaka döden till des de få se menniskones son komma i sitt rike, Math. 16: 28, och deraf kunne wi finna att den som tror han är lycklig, men tro icke på mig, ty jag är en syndig menniska och har intet att berömma mig af utan min swaghet, utan tro på den mig sändt hafwer; och tro icke att jag af egna krafter eller förmåga kunde fingera denna bok, ty ingen menniska kan taga utan det warder henne gifwet af himmelen, Joh. 3: 27. Men den Gud sändt hafwer han talar Guds ord, ty Gud gifwer icke andan efter mått, v. 34. Tro på Jesum, jag har intet annat att förkunna utan det Han skriftligen och muntligen sagdt mig. Derföre säger Han: af mitt skall han taga och förkunna eder, Joh. 16: 14. Det är icke nog att tro att Han är född, lidit och dödt för werldens frälsnings skuld, utan wi måste äfwen tro att allt hwad Han har sagt skall ske, samt att för Gud är ingenting omöjligt, utan äger samma kraftförmåga

som före Jesu dödd; och ingen kan förbjuda honom att uppenbara sig för hvem han vill, lärdd eller olärd. Läs Math. 11: 25—27.

Älskade och välsignade läsare! Tänk på ändan så gör du aldrig illa. Detta rådet hämta vi af den wise mannen Syrach, och Jesus säger uti sitt domsbeslut: det J hafwen gjort mina minste det hafwen J gjort mig. De fattige, huswille, nakne, sjuke och behöfwande äro olyckliga att komma uti tränga hus; dessa kallat Jesus för sina minste och sina bröder. Tänk nu efter om du har så förhållit dig emot dessa som Jesus sade, så att du genast kan bliwa räknad ibland de rättfärdiga, Math. 25: 37. Men mine välsignade, konungar, förstar, regenter, domare på hela jorden, till eder måste jag tala några sanningsfulla ord; ty jag fruktat icke för att tala sanningen hwarcken till Gud, satan eller menniskor på jorden. Jag häfwar icke eller rädes, ty då står min dom skrifwen i Uppenb. 21: 8, och jag måste äfwen wara trogen och icke underlåta att säga sanningen, ty dertill är jag sänd, Joh. 16: 13. Nu frågas hwem hafwer satt eder till konungar, regenter och styre öfwer folket? Här swaras: Det har Gud, ty ingen öfwerhet är utan af Gudi; hwarföre då i Jesu namn lyder J icke eder Guds och Herras befallning. När en konung tillsätter en underhafwande ett embete, då måste han ju alltid lyda sin herra och konungs order och befallning, äfwen måsten Ni lyda eder Herra och Gud så wida Ni wiljen ostraffelige warda på Jesu Christi tillkommelsedag, ty der blifwer frågan om Ni hafwen gjort Jesu minsta bröder det han sagt hafwer, men jag wet att Ni icke hafwen efterkommit Jesu wilja då Ni låter blinda, krymplingar, nakne och behöfwande anropa eder om hjelp, men icke hafwa hjerta till att meddela dem ett bre; man skulle tro att Ni hafwen gudahjerta efter Ni ären af Gudi tillsatte det höga embetet. Men den som så gör emot Jesu wilja, han bär ett djefwulshjerta in om sig och derföre säger Jesus we eder, Ni binda tunga odrägliga bördor tillsamman åt menniskor, men Ni wiljen icke sjelfwa röra dem med ett finger, Math. 23. We betyder straff, och utan Ni omwänder eder och gör efter Jesu wilja medan tid är, då måsten Ni undergå ett farligt och swårt straff. Eika såsom en underhafwande i werlden kan icke undwika straff om han gör emot sin herras och konungs order och befallning. Eikafå måste en öfwerhet widkännas straff om den gör emot sin Herra Gud och Jesu bud, wilja och befallning, ty Gud hafwer tillsatt öfwerheten och han fordrar räkenskap af hwar och en för sina gerningar; och wid ewighetens öppna port der frågas blott hur du har gjort och lefwat på jorden.

Ja, då blifwer frågan om du mättat den hungrige, klädt den nakne, herbergerat den huswille, besökt den sjuka och icke bortglömt uslingen i fångahuset, och då säger Jesus det J icke hafwen gjort en af dessa mine bröder det hafwen icke gjort mig, Math. 25: 45, och dessa olydiga menniskor skola gå uti ewig pina, v. 46. Det ewiga straffet hafwer jag hos Gud afbedit, liksom Mose, han bad för folket, och derföre blef Guds wrede stillad, 2 Moseb. 32: 11. Swad jag hos Gud

framburit får jag icke nu yppa; men det har varit rätt och derföre will Gud också att jag skall dela rätten.

Jag har wist wälsignat alla menniskor uti denna bok, men det kan icke vara rätt eller nyttigt att den slipper genast in uti Guds rike, som aldrig åtltydt Jesu lära och föreskrift; nej, då skulle rättfärdigheten warda förkastad, Jesu ord skulle då warda om intet, ty Han säger att Han skall lbna hwar och en efter deras gerningar. Det är ock skrifwet att Gud är mächtig att straffa fädernas misgerningar in på barnen; och desse måste också undergå straff, ty der får icke inkomma det som besmitteligt är, och desse kunna föra den onda andan med sig.

Det är swårt för den rike att ingå uti Guds rike, och Jesus säger det är lättare att en kamel går genom ett nålsöga än en rik kommer i Guds rike, Math. 19: 24. Det måste således vara alldeles omöjligt, men det som icke är möjligt för menniskor är möjligt för Gud, som jag will närmare förklara. Men tänk icke att du får hafwa din penningkista och dina guldnipper samt andra smycken med dig in uti Guds rike, nej du måste lemna det desfförinnan.

När den förödelensens styggelse tager sin början, då skall åskan låta höra sig och strålen faller på jorden och antänder hus, fläder och byar, och allt jordens gods och rikedom blifwer uppbränd och ödelagd. Derföre kallas det en förödelse, Math. 24: 15; och då måste menniskone fly på marken och på bergen samt lemna all sin rikedom. Men då skall han ångra att han sparat ihop medel till ingen nytta, som nu blifwer förtärdt och förstördt. Hade jag i stället lydt Jesu bud: hjälp den behöfwande, war gifmild emot den fattige, då hade jag sluppit vara här i detta olyckliga öde. Uti denna belägenhet besinner den adra rikaste sig så fattig som den adra fattigaste; alltså kan då icke rikedomen hindra honom att inkomma i Guds rike, ty han är antecknad ibland Guds wälsignade så wäl som den fattige. Nu kan wi se att det som icke är möjligt för menniskor är möjligt för Gud; men den fattige må icke tänka att han för sin fattigdom blifwer snarare insläppt i Guds rike. Nej, han kan få hårdare straff än den rike för sine swordomar och ogudaktiga lefnad. Mången har sjelf skuld till sin fattigdom, då han med sjäferi och lättja förorsakar fattigdom, och det heter rikedom förödmmer ingen och fattigdom ingen salig gör. Men Jesus säger att du skall älska Gud och nästan somdig sjelf. På dessa buden hänger all Lagen och Profeternas skrifter är Jesu mening, Math. 22: 37—40. Jag hafwer wäl upplosat de Tio Buden som Gud utgaf på Sinai, men desse kunna icke utan de måste fullgöras. Wi måste blifwa förenade med hwarandra och den christeliga kärleken måste få inplantas inplantas innan wi kunna blifwa insläppte uti ett och samma Christi färahus. Jesus säger till de mächtige och skriftlärde att publikaner och skötkor skola ingå i Guds rike förr än J, Math. 21: 31. De sämre och skötkor äro mera godhertade emot nakne och huswille än den rike och mächtige, och derföre säger Jesus att de skola komma först i Guds rike. När Jofua sände twenne män till Jeriko, hwilade barmhertigheten uti ett skötkohus, der desse främmande huswille och bedröfwade män-

ner fingo herrberge samt wäl och omsorgsfullt bemöttes, och fördenksfull blef endast fästohuset frälst, Josu 6: 17.

Men Jesus säger att en drinkare får icke ärfwa Guds rike, det kan icke ske, ty en drucken förorsakar ofta förargelse, och är såsom en ursinnig; men träffas han på gatorna blifwer han gripen af polis och fatt i förwar till ruset får tid att förwinna, och sedan får han pligta för sitt öfwerflödiga drickande. Likaledes måste han stanna qwar uti den förbedelsens styggelse der ruset får tillräcklig tid att aflöpa, och sedan straff för sin förselste, och sedan hindrar det icke att han får komma i Guds rike.

Jag har öfwerlagt med min Herra och Styresman att den yttersta domen icke kan förbyggå i hela werlden på en gång, utan en provins i sänder. Detta kan jag icke bestämma, men jag hörde en fogel från utlandet i början på wären, den skulle det wara roligt att kunna fånga. Han qwittrade att fem år skulle ätgå för att verkställa den yttersta domen i sin helhet. Detta will jag wist antaga, ty werlden är wid och mycket folk; om det förslår wet man icke.

Allskade och wälsignade! jag borde göra denna bok mera klar och widläftig, men jag är i saknad af det nödwändiga, och jag får icke för penningar eller för åter utgifwa den, emedan det är Guds werk och jag är befalld att sända den åt sydländerna, hwarföre jag beder mine läsare om 2 öre till hjälp åt en ny upplaga, ty många bäckar små utgöra en stor å, och blir således en stor ström, att man kan drifwa qwarnwerk deruti; äfwen skulle detta lilla kunna förnä så mycket att jag kunde drifwa Guds werk långt in i söderländerna; ty wi hafwa fått Bibeln från söder, så böra de få detta lilla tillhörande bihanget från nordens, ty det handlar om riket och den tillkommande werlden. Därföre säger Jesus att detta Sändebud skall förkunna i hela werlden till ett wittnesbörd öfwer allt folk, Math. 24: 14. Alltså är jag skyldig att lyda Jesu wilja och jag är sänd till att uträtta min Herres ärende, ty jag är den som Gud lofwat i 5 Moseb. 18: 18 och Es. 41: 25, samt af Abrahams säd hwarigenom allt folk på jorden skulle wälsignade warda, 1 Moseb. 22: 18. Detta har Gud nu uppfyllt uti denna bok och här finnes wäl ingen människa i hela werlden som tycker illa wara att Gud har allting wäl beredt, och de som äro af Jesu trogna, kunna icke annat än glädjas öfwer denna tidning.

Jag är en ringa tjenare och jag wet att jag får icke inkomma uti Guds rike förrän jag får alla före mig som Jesus lidit för, och jag är ett sändebud för allt hwad Gud har lofwat skall ske, Es. 42: 9. Joh. 16: 15.

Men jag måste klaga med Esaias, Herre ho tror hwad man säger, men Gud säger att Ni skullen förkunna antingen de tro eller ej. Jesus är stammen till winträdet och wi äro grenarne, och ju flere grenar och öf trädet bär, ju wackrare ser det ut, men tron icke att wi skola warda andar allenast, utan Jesus stod upp med kropp och själ, och återkommer likaså; och wi skola warda Honom like; och det är skrifwit att allt kött skall se Guds salighet, Es. 40: 5, Luce 3: 6; och Jesus säger

i Math. 24: 22, för de utvaldas skull skall allt fött fräfst warda. Jag har sett och wet det, och den som icke tror mig skall Gud straffa och utkräfwä, 5 Moseb. 18: 19. Utskade och wälsignadel utan omwändelse, tro och helgelse får ingen se Gud; hwarföre det tillhör min pligt att frambara några ord till oomvända syndare. Vättren eder och tron Jesu hufsliga ord; bättren eder i jordens konungar och förstån, så kunnen I undwika det som skrifwet står i Uppb. 19: 18. Vättren eder I mächtige och skriftlärde, så kunnen I undwika det straff som Jesus utropar i Math. 23. Vättren eder alla medan Ni ännu syna kan, öfwergeriswer den förbannade bedragaren dsefwulen; lyd Jesu röst, älska Honom som först hafwer älskat oss, Han will alla wäl, älska din nästa såsom dig sjelf, förlika dig med din trätbroder medan du är med honom på wägen att han icke anlagar dig för Domaren, och du kommer der icke ut förrän du betalt den yttersta skärwien, Math. 5: 25. Utgifwen efter Guds befallning och answaras af Anders Berggren i Mosby.

Kära wakna upp och se dig flitigt om
 Laga dig tillreds till Herrans stora dom,
 Bröllopskläder fordras af hwar och en själ
 Innan du in i salen får komma.